

Proposició de llei de creació de l'Agència del Patrimoni Natural i la Biodiversitat

202-00061/11

PRESENTACIÓ: GP JS, GP SOC, GP CSP

Reg. 65581 / Admissió a tràmit: Mesa del Parlament, 18.07.2017

A la Mesa del Parlament

Marta Rovira i Vergés, portaveu del Grup Parlamentari de Junts pel Sí, Eva Granados Galiano, portaveu del Grup Parlamentari Socialista, Joan Coscubiela Conesa, portaveu del Grup Parlamentari de Catalunya Sí que es Pot, Ferran Civit Martí, diputat del Grup Parlamentari de Junts pel Sí, Violant Cervera i Gòdia, diputada del Grup Parlamentari de Junts pel Sí, Jordi Terrades i Santacreu, diputat del Grup Parlamentari Socialista, Hortènsia Grau Juan, diputada del Grup Parlamentari de Catalunya Sí que es Pot, d'acord amb el que estableix l'article 109.b del Reglament del Parlament, presenten la proposició de llei següent i d'acord amb el que estableix l'article 105 solliciten que es tramiti pel procediment d'urgència.

Proposició de llei de creació de l'Agència del Patrimoni Natural i la Biodiversitat

Exposició de motius

Preàmbul

El marc internacional estableix fites i obligacions concretes per als governs en matèria de conservació i ús sostenible del medi natural i de la biodiversitat. A escala mundial, Nacions Unides va promoure el Conveni sobre la Diversitat Biològica durant la Cimera de la Terra de 1992, i són diversos els documents –plans, protocols i decisions– que el desenvolupen, entre els quals el Pla estratègic de la diversitat biològica 2011-2020 (2010), que estableix els Objectius d'Aichi, i el Pla d'acció dels governs subnacionals, ciutats i altres autoritats locals 2011-2020 (2010), que insta els governs a coordinar-se, a totes les escales, de l'estatal a la local, per ser efectius en la conservació i l'ús sostenible de la diversitat biològica. També l'Agenda Global de Desenvolupament Sostenible 2030, aprovada el 2015, inclou objectius rellevants en l'àmbit de la biodiversitat, vinculant explícitament per primera vegada el desenvolupament sostenible amb la conservació del patrimoni natural. A Europa, la Unió Europea promou l'Estratègia sobre Biodiversitat fins al 2020, aprovada l'any 2011, adoptant el Conveni sobre la Diversitat Biològica i vinculant el desplegament de la xarxa Natura 2000 a la consecució de 6 objectius bàsics de conservació. L'estratègia europea insta la Comissió Europea, el parlament Europeu i els membres, a emprendre mesures per aturar la pèrdua de biodiversitat.

Existeix, també, una demanda social creixent de protecció i de gestió del patrimoni natural del nostre país, una exigència de qualitat de l'entorn natural i una percepció ciutadana, que ha crescut els darrers anys d'acord amb l'enquesta semestral sobre medi ambient i ciutadania que promou el Departament de Territori i Sostenibilitat, de que els esforços que destina el Govern a la conservació del patrimoni natural són manifestament insuficients. Aquesta demanda té, també, un significatiu component econòmic en tant que el patrimoni natural té una importància estratègica per alguns sectors d'activitat, com el del turisme, i per al desenvolupament local d'una part molt important del territori català.

Catalunya acull 741 hàbitats diferents. Pel que fa a responsabilitat internacional, cal recordar que 94 Hàbitats i 57 Espècies presents al nostre país són d'Interès Comunitari i 83 espècies d'ocells estan incloses a l'annex I de la Directiva ocells. En

relació a la seva superfície, el territori català és enormement ric pel que fa a biodiversitat, amb més de 400 espècies d'animals vertebrats, més de 10.000 espècies d'animals invertebrats i més de 4.000 plantes vasculars. En concret, Catalunya té 12 vegades més hàbitats d'interès comunitari per unitat de superfície que el conjunt d'Espanya, 6 vegades més que Itàlia, 3 vegades més que Portugal, 13 vegades més que França, 14 més que Suècia o Gran Bretanya i 15 més que Alemanya. El patrimoni natural és, en conseqüència, un tret distintiu de Catalunya i un actiu estratègic que cal protegir i gestionar adequadament.

El 32% territori català es troba protegit pel Pla d'espais d'interès natural, el qual inclou els espais de la xarxa Natura 2000 i els espais naturals de protecció especial com ara els parcs naturals. És una superfície important que cal planificar, ordenar i gestionar adequadament, amb la col·laboració de la propietat i de les polítiques sectorials que incideixen sobre el territori.

Malgrat la recuperació d'alguns ecosistemes, entre ells alguns de forestals i arbustius, que estan en expansió, els indicadors globals sobre l'estat de la biodiversitat i el patrimoni natural palesen que Catalunya continua perdent biodiversitat. El càlcul per a Catalunya del Living Planet Índex (LPI), un indicador sobre l'estat de la biodiversitat mundial adoptat pel Conveni sobre la Diversitat Biològica i els objectius d'Aichi, basat en el seguiment de les tendències poblacionals d'espècies de vertebrats terrestres, d'aigua dolça i marins, evidencia una greu tendència regressiva, amb una disminució del 22% de les poblacions de 258 espècies de vertebrats i invertebrats per al període 2002-2016. Dades aportades per grups de recerca de Catalunya reflecteixen que les pèrdues de biodiversitat més significatives s'estan produint en els hàbitats agraris, d'aigua dolça i litorals, com a conseqüència directa de l'activitat humana. La pèrdua de biodiversitat i la degradació del patrimoni natural posen en risc la provisió de serveis ecosistèmics que són bàsics per la salut i el benestar de la societat, com la pollinització, la fixació de carboni, l'esmortiment d'inundacions, la purificació de l'aigua o la protecció dels recursos pesquers. Només des de la perspectiva econòmica, el cost d'oportunitat per incomplir l'objectiu de la Unió Europea d'aturar la pèrdua de la biodiversitat per al 2020 es calcula en 50.000 milions d'euros anuals.

En definitiva, disposem d'un patrimoni natural excepcional en el context europeu i, per tant, tenim una gran responsabilitat –també legal– de protecció i de gestió. Els diversos indicadors en matèria de biodiversitat palesen deteriorament de la situació i una tendència general negativa. La superfície protegida i que cal atendre representa el 32% del territori català. Els reptes de planificació, ordenació i gestió són ingents i, pel que fa als dos darrers, en la major part encara pendents d'abordar.

La protecció de la natura no és una política menor ni accessòria, perquè afecta i incideix en una part molt important del territori i el seu desenvolupament econòmic, raó per la qual ha de ser entesa com una oportunitat i un factor de desenvolupament i de qualitat de país i en cap cas com una càrrega.

La complexitat de la gestió del medi natural i la biodiversitat, atesa la dinàmica variable dels sistemes naturals, exigeix altes capacitats de coordinació i d'execució, especialment en un context de canvi global. El fet que la política de patrimoni natural a Catalunya hagi estat històricament infra-finançada i amb una insuficient capacitat d'actuació, a diferència de la governança establerta en d'altres àmbits de les polítiques ambientals com el de l'aigua o els residus, lligat a la insuficiència de les estructures administratives clàssiques, justifica plenament la necessitat de crear una Agència del Patrimoni Natural i la Biodiversitat a Catalunya.

Aquest no és un plantejament singular ni excepcional, en tant que aquesta solució s'ha donat en molts països del nostre entorn proper. De fet, tots els països que han promogut, des de fa dècades, una política forta i activa en l'àmbit del patrimoni natural, han creat estructures de governança dotades de plena autonomia i capacitat

d'actuar. El cas més recent és el de França, país que es troba immers en el procés de posada en marxa de l'Agència de Biodiversitat.

La gestió del medi natural és d'una gran complexitat, particularment en un territori secularment humanitzat i densament poblat com el nostre. Les polítiques l'objectiu de les quals és la protecció del patrimoni natural –concepte que va des de la conservació, fins la restauració o l'ús sostenible– tenen un evident component transversal, ja que tenen una estreta relació amb les polítiques d'ordenació del territori, les agràries i ramaderes, les cinegètiques i pesqueres, les turístiques, les d'infraestructures, les energètiques, les fiscals i moltes d'altres.

Perquè la gestió del medi natural sigui efectiva, ha de combinar l'aplicació de coneixements científics, amb l'ús d'instruments i tecnologies pròpies del món de l'enginyeria, la sociologia, l'economia, l'urbanisme o la geologia, de manera que ha de resoldre per una banda la transferència de coneixement des de la recerca a la gestió, i alhora s'ha de dotar d'una organització pluri i interdisciplinària. Aquesta realitat casa malament amb la rigidesa de places adjudicades a cossos tècnics de l'Administració tradicional de la Generalitat.

La dinàmica variable dels sistemes naturals i de la biodiversitat exigeixen un alt grau de capacitat d'actuació, fins i tot per fer front a eventuais emergències com les invasions biològiques o determinades amenaces a elements patrimonials de primer ordre. L'administració pública ha de ser àgil a l'hora d'actuar, perquè d'això en pot dependre l'assoliment dels objectius últims de les polítiques de conservació.

La gestió de tots els serveis i les infraestructures amb què s'ha dotat el país al llarg de tres dècades, com els centres d'informació dels parcs naturals i altres estructures d'ordenació de l'ús públic, els centres de recuperació de fauna salvatge, la cria en captivitat d'espècies amenaçades, el compliment de la normativa comunitària en els espais de la xarxa Natura 2000, i el desplegament de tota mena d'accions de gestió de les espècies, els hàbitats, el patrimoni geològic i els espais naturals protegits, exigeix altes capacitats de coordinació i d'execució en un context de canvi global.

Des d'un punt de vista operatiu, durant més de 25 anys d'experiència s'ha posat de manifest la insuficiència de les estructures administratives clàssiques per abordar amb eficàcia i eficiència els aspectes indicats. A diferència de fa unes dècades, avui la conservació del patrimoni natural no es troba ja en mans únicament de la Generalitat de Catalunya. En sintonia amb les noves formes de participació ciutadana en els afers col·lectius, i amb les noves tendències en la governança de les polítiques públiques, avui les diputacions i altres ens locals, els consorcis mixtos entre Generalitat i ens locals, les entitats de custòdia del territori i altres entitats del tercer sector ambiental, la propietat, les fundacions, les empreses de serveis i les consultores, els centres acadèmics i de recerca, i les diverses formes de voluntariat ciutadà, formen un ric i complex ecosistema organitzatiu, impossible d'encaixar amb les envellides estructures encara vigents.

En l'esfera econòmica, la creació de l'Agència del Patrimoni Natural i la Biodiversitat de Catalunya ha de generar un impacte positiu. D'una banda, ha de permetre un millor finançament de les polítiques del medi natural i l'obertura cap a noves fonts de finançament més enllà de les estrictament pressupostàries. De l'altra, ha de de millorar l'agilitat, l'eficiència i l'eficàcia en la gestió pressupostària.

Finalment, és important recordar que, al llarg dels darrers 25 anys, l'administració encarregada de la planificació i gestió del patrimoni natural no ha gaudit de la integritat i continuïtat necessàries per poder definir i executar una política sòlida i estructural. En repetides ocasions s'han dividit equips i repartit funcions entre departaments, s'han ajuntat de nou i amb diferents combinacions, han canviat de departament i d'orientació, s'ha prioritzat i desprioritzat la seva actuació. Aquest permanent anar i venir ha consumit moltes energies, ha impedit posar uns fonaments

sòlids, ha deixat moltes línies de treball inconcluses i ha estat causa d'una pèrdua gran de coneixement i expertesa.

La creació de l'Agència del Patrimoni Natural i la Biodiversitat de Catalunya, ha de permetre desplegar les nombroses oportunitats ambientals, econòmiques i socials derivades de la conservació de la natura. Per donar resposta a les necessitats que s'han esmentat, és necessària i pot ser molt útil la creació d'un organisme estable i amb un cert grau d'independència i capacitat d'actuació que pugui optimitzar els recursos disponibles i augmentar l'eficàcia de l'administració; un organisme orientat a l'acció, que resolgui la insuficiència de les estructures administratives clàssiques tal com ja s'ha esdevingut en molts dels països de referència en l'àmbit de les polítiques ambientals.

Més endavant, no es descarta que l'Agència pugui incorporar noves funcions i competències sectorials que permetin una ordenació i una gestió encara més integrada del patrimoni natural.

Article 1. Creació, naturalesa i règim jurídic

1. Es crea l'Agència del Patrimoni Natural i la Biodiversitat, amb personalitat jurídica pròpia i plena capacitat d'obrar per al compliment de les seves funcions, adscrita al departament competent en matèria de medi ambient, com a entitat de dret públic de la Generalitat de les regulades per l'article 1.b.1 del text refós de la Llei 4/1985, del 29 de març, de l'Estatut de l'empresa pública catalana, aprovat pel Decret legislatiu 2/2002, del 24 de desembre, que ajusta la seva activitat al dret privat.

2. L'Agència del Patrimoni Natural i la Biodiversitat es regeix per aquesta llei, per les disposicions que la despleguen, per la Llei de l'Estatut de l'empresa pública catalana i per la resta de normativa aplicable.

Article 2. Objecte i funcions

1. L'Agència del Patrimoni Natural i la Biodiversitat té per missió la protecció, la planificació, la gestió, la restauració, la millora i l'estudi del medi natural de Catalunya, tant en l'àmbit continental com marí, amb la finalitat de conservar-ne el patrimoni natural, la biodiversitat i la geodiversitat, i garantir els serveis ambientals i les externalitats econòmiques positives dels ecosistemes, amb criteris d'integritat, sostenibilitat, persistència i eficiència.

2. Als efectes del que estableix aquesta llei, el patrimoni natural i la biodiversitat són el conjunt d'elements, recursos, processos i àmbits del medi als quals es reconeix un valor ecològic, ambiental, científic, paisatgístic o cultural i i inclou les espècies silvestres, les poblacions i els recursos genètics de la seva diversitat biològica, les comunitats biològiques, els hàbitats, els ecosistemes, la geodiversitat i el patrimoni geològic, amb inclusió del patrimoni immaterial que hi està vinculat, i el terme conservació comprèn els processos de preservació, protecció, ús i aprofitament sostenible i restauració, que es poden aplicar segons els casos.

3. L'Agència del Patrimoni Natural i la Biodiversitat té atribuïdes les funcions següents:

a) Formular la planificació estratègica sobre les polítiques de biodiversitat i medi natural, i exercir en aquesta matèria l'adequada representació davant l'Administració de l'Estat i davant les institucions de la Unió Europea i les organitzacions internacionals.

b) Formular directrius, elaborar i tramitar propostes normatives relatives al medi natural i la biodiversitat i fer-ne l'avaluació i el seguiment.

c) Impulsar les accions portades a terme per les entitats sense ànim de lucre, els ens locals, les empreses i els propietaris forestals i el sector agrari en les matèries que siguin de la seva competència i donar-hi suport, i promoure la custòdia del territori a Catalunya.

d) Dissenyar, dirigir, planificar i gestionar –aquesta darrera amb la col·laboració dels propietaris i gestors diversos del territori– el sistema d'espais naturals protegits

de Catalunya i cadascun dels espais que en formen part formular i tramitar les declaracions d'espais naturals protegits, incloses les figures pròpies de convenis, tractats o d'altres instruments internacionals. Exercir les funcions d'autoritat ambiental de la xarxa Natura 2000.

e) En els espais naturals de protecció especial, i en els boscos que s'estableixin com a singulars, madurs o destinats a l'evolució natural, exercir les funcions de co-gestió amb l'òrgan competent en matèria forestal per als terrenys forestals de titularitat de la Generalitat de Catalunya en els termes que s'estableixen en la disposició addicional segona

Per als terrenys forestals de titularitat municipal o comunal es podran establir instruments de col·laboració quant a la planificació i la gestió entre la propietat i l'Agència.

Per als terrenys forestals de titularitat privada es mantenen les funcions del Centre de la Propietat Forestal, essent l'Agència l'administració responsable d'informar els instruments d'ordenació forestal a efectes de mantenir i millorar la biodiversitat.

f) Formular, tramitar i executar els instruments de planificació, gestió, recuperació i restauració de la connectivitat ecològica, dels hàbitats i del patrimoni geològic.

g) Formular, tramitar i executar els instruments de planificació, gestió, recuperació, reintroducció, conservació ex-situ i rehabilitació d'espècies, llevat de les cinegètiques i les que són objecte d'aprofitament piscícola.

h) Exercir accions preventives, de control i quan s'escaigui d'eradicació de les espècies exòtiques invasores.

i) Promoure, en relació amb la biodiversitat i el patrimoni natural, la informació, l'avaluació, el seguiment, la recerca aplicada, la transferència de coneixement, l'educació, la interpretació, la divulgació, la comunicació, la definició d'instruments econòmics i fiscals i la cooperació internacional.

j) Ordenar l'ús públic dels espais naturals de protecció especial i, en col·laboració amb la resta d'administracions competents, del conjunt d'espais d'interès natural i gestionar la xarxa d'equipaments i immobles patrimonials de titularitat de l'Agència i aquells que, tot i trobar-se adscrits a l'òrgan competent en matèria forestal per raons estrictament jurídiques, se situen a l'interior dels espais naturals de protecció especial. Per tal de materialitzar aquest darrer supòsit s'establirà, de comú acord, el règim concessional o d'ús necessari.

k) Fomentar la vinculació del patrimoni natural i la biodiversitat amb el desenvolupament territorial i l'activitat econòmica i amb la generació d'ocupació, i promoure la seva vinculació amb la comunitat.

l) Identificar i preservar els serveis ambientals dels ecosistemes i promoure actuacions de restauració o creació d'infraestructura verda en el territori.

m) Promoure la conservació i ús sostenible del patrimoni natural de manera integrada en les polítiques relatives al canvi climàtic i altres polítiques públiques.

n) Facilitar la participació de la ciutadania en la conservació del patrimoni natural incloent en aquest àmbit el foment del patrocini, del mecenatge i del voluntariat.

o) Portar a terme el règim d'intervenció administrativa en relació amb totes les matèries relacionades en els apartats anteriors, incloses les potestats d'autorització, control, foment, sanció, i totes aquelles altres funcions que deriven de l'aplicació de la normativa reguladora de les seves competències. En particular, informar preceptivament amb caràcter previ a l'aprovació de qualsevol pla, programa, projecte o autorització administrativa que pugui afectar els espais naturals de protecció especial de Catalunya. La presa en consideració d'aquests informes, s'ha de fer constar justificadament en els respectius acords resolutius.

4. Aquestes funcions són exercides sense perjudici de la coordinació necessària amb la resta de departaments de la Generalitat de Catalunya que puguin tenir competències concurrents.

Article 3. Òrgans de govern

1. Els òrgans de govern de l'Agència del Patrimoni Natural i la Biodiversitat són els següents:

- a) El Consell de Direcció.
- b) La Direcció.

Article 4. Estatuts de l'Agència del Patrimoni Natural i la Biodiversitat

1. El Govern ha d'aprovar, mitjançant un decret, els estatuts de l'Agència del Patrimoni Natural i la Biodiversitat, els quals han de determinar i regular les funcions dels òrgans de govern; el funcionament del Consell de Direcció, i l'estructura orgànica interna i el règim de funcionament de l'Agència, els quals s'han de regir pels principis de desconcentració de funcions, participació i proximitat territorial.

2. El Consell de Direcció té una majoria absoluta de vot en representació de la Generalitat, i el seu règim d'adopció d'acords i funcionament se subjecta a la normativa general sobre òrgans col·legiats aplicable a la Generalitat.

3. El Consell de Direcció està compost per:

- El president o la presidenta, que és el conseller o la consellera del departament competent en matèria de medi ambient

- El vicepresident o la vicepresidenta, que és el secretari o la secretària general del departament competent en matèria de medi ambient

- Els o les vocals següents:

- El director o directora de l'Agència del Patrimoni Natural i la Biodiversitat
- Tres persones representants del departament competent en matèria de medi ambient.

- Dues persones representants del departament competent en matèria d'agricultura, ramaderia, política forestal i de pesca.

- Cinc persones, amb rang mínim de director general, en representació dels departaments de la Generalitat següents: una a proposta del Departament de la Presidència, una a proposta del departament en matèria d'economia, una a proposta del departament en matèria de turisme, una a proposta del departament en matèria de cultura i una a proposta del departament en matèria de planificació territorial i urbanisme.

- Dues persones representants de les administracions locals competents, designades per meitats entre les dues organitzacions d'ens locals més representatives a Catalunya.

- Dues persones representants de les administracions locals supramunicipals amb competència en la gestió d'espais naturals protegits, designades pel conseller o la consellera del departament competent en matèria de medi ambient

- Dues persones representants de les entitats agràries, designades per meitats entre les dues organitzacions agràries més representatives a Catalunya

- Dues persones representant dels propietaris de forests de titularitat privada, designades pel Centre de la Propietat Forestal

- Una persona representant de l'associació de municipis forestals més representativa

- El president o la presidenta del Consell de Protecció de la Natura

- Una persona representant de la Institució Catalana d'Història Natural (ICHN)

- Una persona representant de la Xarxa de Custòdia del Territori de Catalunya

- Una persona representant de l'Obrador del Tercer Sector Ambiental de Catalunya

- Una persona representant de les entitats ecologistes o naturalistes de Catalunya, designada pel conseller o la consellera del departament competent en matèria de medi ambient

- Tres persones d'un reconegut prestigi professional o acadèmic en l'àmbit del medi natural, de lliure designació per part del conseller o la consellera del departament competent en matèria de medi ambient

4. El president del consell de direcció podrà convidar a les reunions persones expertes, en funció dels temes a tractar, amb veu i sense vot.

5. Els estatuts a què fa referència el punt 1 d'aquest article han de preveure la creació d'òrgans descentralitzats de participació de la societat civil i el conjunt d'actors del territori en els diversos àmbits en que s'estructuri territorialment l'Agència.. Igualment, han de preveure un òrgan de coordinació i seguiment amb els departaments de la Generalitat més directament concernits en les polítiques del patrimoni natural i les administracions que gestionen espais naturals protegits.

Article 5. Contracte programa

El departament competent en matèria de medi ambient i l'Agència del Patrimoni Natural i la Biodiversitat han d'establir un contracte programa que ha d'incloure, com a mínim, la definició bianual dels objectius que s'han d'assolir, la previsió de resultats que cal obtenir i els instruments de seguiment i control i d'avaluació a què l'activitat de l'entitat s'ha de sotmetre durant la vigència del contracte.

Article 6. Règim econòmic i financer

1. L'Agència del Patrimoni Natural i la Biodiversitat gaudeix d'autonomia financera plena.

2. Els recursos econòmics de Agència del Patrimoni Natural i la Biodiversitat són constituïts per:

a) Les dotacions que es consignin en els pressupostos de la Generalitat, que en cap cas podran ser inferiors a les consignades en el moment d'aprovació de l'Agència.

b) El fons per al Patrimoni Natural.

c) Les aportacions procedents d'altres administracions públiques catalanes, de l'Administració General de l'Estat, de la Unió Europea o d'altres organismes internacionals.

d) Els ingressos de dret públic i dret privat derivats de la prestació dels seus serveis i de l'exercici de les seves activitats.

e) Les subvencions, les donacions, les herències, els llegats i qualsevol altra aportació que li concedeixin persones o entitats públiques i privades.

f) Les rendes, els fruits, els interessos i els productes dels béns i drets propis o que tingui adscrits.

g) Els crèdits, préstecs i avals que li siguin concedits, d'acord amb la normativa vigent.

h) Els ingressos procedents de sancions administratives i els derivats de resolucions judicials.

i) Els impostos, taxes i preus públics la recaptació dels quals sigui afectada a l'Agència en el marc legal corresponent.

j) Qualsevol altre recurs que la llei permeti.

3. El pressupost de l'Agència del Patrimoni Natural i la Biodiversitat és anual i únic, i s'ha de subjectar al règim pressupostari que estableix el Decret legislatiu 3/2002, de 24 de desembre, pel qual s'aprova el Text refós de la Llei de finances públiques de Catalunya, i el text refós de la Llei de l'Estatut de l'empresa pública catalana, aprovat pel Decret legislatiu 2/2002, del 24 de desembre.

4. L'Agència del Patrimoni Natural i la Biodiversitat gaudeix de les exempcions i els beneficis fiscals que corresponen a la Generalitat.

5. Els contractes que subscrigui l'Agència s'han d'ajustar al que estableix la normativa reguladora dels contractes de les administracions públiques, amb les particularitats derivades de la seva organització i funcionament.

6. El règim de comptabilitat de l'Agència és el corresponent al sector públic.

Article 7. Règim de personal

1. El personal de l'Agència del Patrimoni Natural i la Biodiversitat es regeix pel dret laboral, sens perjudici de l'adscripció de personal funcionari per a l'exercici de potestats administratives.

2. Els llocs de treball de l'Agència, inclosos els directius, s'han de cobrir per mitjà de processos de selecció públics, amb criteris de professionalitat, transparència, mèrits i capacitat.

Article 8. Règim de control

1. El control de caràcter financer de l'Agència del Patrimoni Natural i la Biodiversitat es porta a terme d'acord amb el que disposa l'article 71 del text refós de la Llei de finances públiques de Catalunya, aprovat pel Decret legislatiu 3/2002, del 24 de desembre.

2. L'Agència del Patrimoni Natural i la Biodiversitat aprova anualment una memòria d'activitats fetes durant l'exercici que la presidència del Consell de Direcció lliura al Govern i al Parlament.

Disposició addicional primera

1. L'Agència del Patrimoni Natural i la Biodiversitat se subroga en la titularitat dels drets i les obligacions del departament competent en matèria de medi ambient en l'àmbit de competències que aquesta assumeix.

2. El personal laboral que en la data de constitució de l'Agència del Patrimoni Natural i la Biodiversitat presti serveis al departament competent en matèria de medi ambient exercint funcions que, d'acord amb aquesta llei, són assumides per l'Agència i s'integren en aquesta per aplicació del mecanisme de successió d'empresa.

3. El personal funcionari que en la data de constitució de l'Agència del Patrimoni Natural i la Biodiversitat presti serveis al departament competent en matèria de medi ambient exercint funcions que, d'acord amb aquesta llei, són assumides per l'Agència, s'integra a aquesta segons les necessitats del servei o funcionals, d'acord amb la relació de llocs de treball que s'aprovi. Aquest personal pot optar per ocupar un lloc de treball previst en la plantilla de personal laboral de l'Agència, en el termini de tres mesos a comptar de la seva constitució, i resta en situació d'excedència voluntària per incompatibilitat en el seu cos d'origen, amb reserva de plaça, i se li reconeix l'antiguitat. Altrament, el personal funcionari que no s'hi integri s'adscriu a un altre lloc de treball de la Generalitat i queda sotmès a les normes sobre provisió de llocs de treball establertes per la normativa vigent.

4. L'apartat anterior també és d'aplicació al personal que ocupa interinament una plaça de funcionari, llevat de l'aplicació del règim d'excedència voluntària en cas d'incorporació a l'Agència.

5. El personal a que fa referència els apartats 3, 4 i 5, en el cas d'incorporar-se a l'Agència, mantenen uns drets laborals anàlegs als de la seva situació administrativa d'origen.

6. El personal de Forestal Catalana, SA. que exerceix funcions de manera permanent directament atribuïbles a l'Agència ha de ser adscrit a aquesta i inclòs dins de la seva estructura orgànica.

Disposició addicional segona

L'òrgan competent en matèria forestal, en aquells terrenys forestals de titularitat de la Generalitat de Catalunya situats a l'interior d'espais naturals de protecció especial, han de treballar, en règim de cogestió, amb entre els equips de gestió d'aquests espais i els responsables de l'ordenació i la gestió de la competència forestal.

Per tal de desenvolupar les tasques d'ordenació i de gestió forestals en aquests els terrenys forestals titularitat de la Generalitat, s'ha d'establir una comissió de coordinació entre l'Agència del Patrimoni Natural i la Biodiversitat i l'òrgan competent en matèria forestal. L'informe de l'equip gestor de l'espai natural de protecció especial

és vinculant i la prevalença de l'ordenació i de la gestió ha de ser la conservació i la millora del patrimoni natural i la biodiversitat, que cal compatibilitzar amb els programes de gestió forestal sostenible.

La mateixa comissió de coordinació ha d'informar favorablement, per unanimitat, la planificació i ordenació de la xarxa de boscos singulars, madurs o destinats a l'evolució natural de Catalunya. La gestió i titularitat serà la que correspongui en cada cas.

Disposició transitòria

1. Els òrgans i les entitats afectats per la creació de l'Agència del Patrimoni Natural i la Biodiversitat mantenen l'adscripció orgànica o la naturalesa jurídica i continuen desenvolupant llurs funcions fins a l'entrada en vigor del reglament que en regulin l'estructura dins l'Agència i, si s'escau, el règim de gestió desconcentrada.

2. Els consorcis la finalitat dels quals és la gestió d'espais naturals protegits i que estan adscrits al departament competent en matèria de medi ambient es relacionen amb l'Agència de la manera que s'estableixi en els estatuts de l'Agència.

3. L'Agència del Patrimoni Natural i la Biodiversitat s'ha de constituir en el moment que es dicti el decret que n'aprovi els estatuts.

Disposició final primera

En l'àmbit territorial de la Vall d'Aran, les funcions de l'Agència del Patrimoni Natural i la Biodiversitat que corresponguin a competències transferides pel Govern de la Generalitat al Conselh Generau dera Val d'Aran, són exercides per l'esmentat Conselh. L'Agència i el Conselh Generau dera Val d'Aran han d'establir acords, protocols i sistemes de treball per a la coordinació i col·laboració mútua en projectes que afectin a les dues parts.

Disposició final segona

El preceptes que eventualment comportessin la realització de despeses amb càrrec als Pressupostos de la Generalitat, produiran efectes a partir de l'entrada en vigor de la Llei de pressupostos corresponent a l'exercici pressupostari immediatament posterior a l'entrada en vigor d'aquesta llei.

Disposició final tercera

El decret d'aprovació dels estatuts de l'Agència del Patrimoni Natural i la Biodiversitat a què fa referència l'article 4.1 ha de ser aprovat pel Govern en el termini de 10 mesos des de la publicació d'aquesta llei.

Palau del Parlament, 11 de juliol de 2017

Marta Rovira i Vergés, GP JS; Eva Granados Galiano, GP SOC; Joan Coscubie-la Conesa, GP CSP, portaveus. Ferran Civit Martí, Violant Cervera i Gòdia, GP JS; Jordi Terrades i Santacreu, GP SOC; Hortència Grau Juan, GP CSP, diputats

TRAMITACIÓ PEL PROCEDIMENT D'URGÈNCIA

Sol·licitud: GP JS, GP SOC, GP CSP (reg. 65581).

Tràmits afectats: des de l'inici de la tramitació.

Reducció de terminis: a la meitat dels que són fixats amb caràcter ordinari.

Acord: Mesa del Parlament, 18.07.2017.
